

hely, Orosháza, Csaba és Gyula felé, 23 óra 20 perckor pedig Makóra. Vasárnap délután a környékiek a menetrend szerint közlekedő vonatokat vehetik igénybe.

— Nagy nehézséget okoz az — mondotta Kertész államtitkár —, hogy a szegedi szállók mindössze háromszázötven vendéget tudnak elhelyezni, ezért gondoskodnunk kell arról, hogy a vendégek túlnyomó része az előadás után visszautazhasson. A szegedi újságok után szeretném felkérni a közönséget, hogy akiknek kiadható butorozott szobája van, az jelentse be ezt a Műv. menetjegyirodájában, de igen mérsékelt igényekkel. Fontos ugyanis a jövő szempontjából, hogy a Szegedre érkező vidékiek megszeressék a várost, hogy ne riadjanak vissza a konjunktúra-szobákról.

A Budapestről induló különvonatra kétféle jegyet adnak ki. Azok, akik az első csoport jegyét váltják meg, a szombati előadás után utazhatnak vissza, a második csoport jegyének megváltói viszont vasárnap este utazhatnak vissza. A különvonaton csak második és harmadik osztály lesz, a második osztályra szóló jegy ára az első csoportban 23, a második csoportban 33 pengő, a harmadik osztály pedig 14, illetve 23.50 pengő. Az első csoport jegyáraiban a szabadtéri előadás belépődíja is benne van, a második csoport jegyarában pedig a belépődíjon kívül a szálloda és a teljes ellátás díja is.

A szombat esti előadás jegyárai 5, 4, 3, 2.50, 2 és 1.50 pengő, a vasárnap délutáni helyárai pedig 2, 1.50, 1.20, 1 és 0.60 pengő.

Elmondotta ezután Kertész államtitkár, hogy a »Magyar Passió« szegedi bemutatója

nagyjelentőségű kísérlet

lesz, amelynek végrehajtására azért vállalkozott a Nemzeti Színház, mert sehol az országban nincs meg az a tökéletes adottság az ilyen természetű kísérletekre, mint a szegedi Templom-téren. A tér befogadó képessége sokszorosan nagyobb a salzburgi Dóm-térénél, ahol csak ezerkétszáz férőhely van, viszont Szegeden a férőhelyek száma öt-hatezerig is növelhető. Nagyszerű kísérleti anyagnak ígérkezik — mondotta — Vojnóvícs darabja. A kísérleteknek a művészi szempontokon kívül idegenforgalmi szempontból is nagy jelentősége van.

— A Magyar Passió szegedi bemutatását kísérletnek tekintjük, hogy meggyőződjünk feltevéseink helyességéről, ami szinte kétségtelenné látszik. Ha meglesz a siker, akkor

a jövő évtől kezdve két-három-heyes ünnepi játékciklust rendezesülünk Szegeden,

amely felöleli a nyíltszínpadi játékok minden formáját. A Templom-tér nézőterét ugyanis igen könnyű lesz megforgatni, úgy, hogy a közönség háttal üljön a templomnak. Ebben az esetben a játéktér háttérre az árkaos kémiai intézet lenne, amely szintén jól és könnyen kiképezhető erre a célra. Így meg van a lehetőség arra is, hogy világi vonatkozású darabok kerüljenek színre egészen reinhardti elgondolás szerint.

— Meg vagyok győződve — mondotta az államtitkár —, hogy ez a lehetőség megszüli a magyar szabadtéri játékok új formájú irodalmát is. Gondolunk arra is, hogy a kísérlet sikere esetén a jövőben nemcsak a Nemzeti Színház, hanem a többi budapesti színházak, az Operaház és a szegedi színház társulatait is bevonjuk az ünnepi játékciklusokba. Az ünnepi játékok keretében filharmonikus és kamarazenehangversenyeket rendezhetünk és megteremthetjük Szegeden a fogadalmi templom orgonájának segítségével Keleteurópa egyházzenei központját is.

— Természetes az, ha valaki idegen Szegedre jön, itt nemcsak az estét kell kitölteni, hanem gondoskodni kell a nappali látnivalókról is. Ezek között a legnagyobb szerepe a feltétlenül kibővíteni szegedi múzeumnak lesz, amely Móra Ferenc ásatásainak világ-hírű eredményeit őrzi és amelynek páratlanul értékes és érdekes néprajzi gyűjteménye is van. Itt van ezenkívül a Tisza, a tiszai fürdő-

házak, regattaversenyeket, uszóversenyeket és egyéb sportversenyeket lehet rendezni. Ezek olyan lehetőségek, amelyek feltétlenül alkalmasak helyes kihasználásuk esetén az idegenek érdeklődésének lekötésére.

Ne próbálkozzunk selejtes áruval, különösen a harisnya vásárlásnál!

csakis GFB védjeggyel mert ez garantálja a minőséget

Pollák Testvérek

P 2'90-től P 4'80-ig

hálós minőségben gyári leletek

GFB Bembergselyem és GFB főr harisnyák.

Riport a Vásárhelyi-sugarutról

(A Délmagyarország munkatársától)
A Vásárhelyi-sugarut ma már kétségtelenül egyik legszebb, legrendezettebb utvonala Szegednek. A sima, széles aszfaltburkolaton szinte hangtalanul futnak végig a kocsik és az autók, a négy méter széles aszfaltgyalogjárókon bokatorrészi veszedelem nélkül gyalogolhatnak a járókelők. Aki régen nem látta ezt a sugarutat, az ma talán nem is ismerne rá, mert nemrég még ez volt Szeged egyik legszegényesebb utcája. A város hatósága végül is belátta, hogy milyen káros következményei vannak a forgalmas utvonallal elhanyagoltságának, megállapodott az aszfaltozó vállalattal, rendbehozatta az uttestet, ráborította az aszfaltburkolat, ráadásul még elkészítette két oldalán a négy méter széles gyalogjárókat is, sőt a kapukhoz kockaköb-burkolatból kocsibejárókat is építtetett.

Az érdekelt háztulajdonosok csak utólag tudták meg, hogy a nagy parádé költségével őket terhelte meg a város,

nekik kell megfizetni a négy méter széles gyalogjárók és kocsibejárók költségeit.

Szerencse, hogy az uttest aszfaltburkolatát már nem az ő számlájukra írták. A váratlan meglepetés nagy elkeseredést okozott a Vásárhelyi-sugarut legnagyobb részét koldusszegény háztulajdonosai körében, ami teljes mértékben érthető is, hiszen sok esetben a földszintes, vályogfedelű, dűledező házacska tulajdonosára nagyobb összeget vetettek ki járdaköltség, kocsibejáróköltség és csatornaköltség címen, mint amennyit a mai viszonyok között az egész ház ér. A Vásárhelyi-sugarut háztulajdonosainak elkeseredését fokozta az is, hogy a város hatósága

megkülönböztetett méltánytalansággal

járt el velük szemben. Nemsokkal régebben volt szó arról, hogy a nagykörut kocsitburkolatának elkészítésével egyidejűleg elkészítetik a nagykörut gyalogjárókat is. Mivel az érvényben lévő szabályrendelet szerint a járdaépítés költségét a város behajthatja az érdekelt háztulajdonosokon és mivel akkor még a hatóság figyelembe vette a nagykörut szintén szegénysorban élő nagyköruti háztulajdonosok súlyos anyagi helyzetét, formális népszavazást rendezett közöttük. Minden háztulajdonostól megkérdezték, hogy vállalja-e a járdaköltséget, vagy nem. A többség nem-mel szavazott és ezt a többségi akaratot méltányolta is a város hatósága. Nem építtette meg a járdákat, mert belátta, hogy a mai viszonyok között nem alkalmazhatja a szabályrendeletet, nem terhelheti meg a horribilis költséggel a háztulajdonosokat.

A Vásárhelyi-sugaruton azonban

nem rendezett senki sem népszavazást,

a Vásárhelyi-sugaruton egyetlen háztulajdonost sem kérdezett meg a hatóság, hogy vállalja-e, bírja-e a járda és a kocsibejáró építési költségeit. A Vásárhelyi-sugaruton nem szóltak senkinek semmit, hanem egy szép napon felszedték a régi gyalogjárókat és elkészítették az aszfaltburkolatot és faragott kockakövekből kirakták a kocsibejárókat azok elé a kapuk elé is, amelyeken keresztül emberemlékezet óta nem fordult be jármű.

A háztulajdonosok csak akkor eszméltek fel, amikor megkapták a város hatóságától a szigorú fizetési meghagyásokat. Ezekből értesültek arról, hogy a rájuk eső

1000—1200 pengős gyalogjáróköltséget

tíz esztendő alatt kell egyenlő részletben megfizetniük nyolc-kilenc százalékos késedelmi kamattal együtt, a 6—700 pengős kocsibejáró költséget, valamint a 100—200 pengős csatornázási költséget öt év alatt ugyanilyen késedelmi kamatokkal.

Az érdekelt háztulajdonosok panaszát már többször vitte a kisgyűlés és a közgyűlés elé Irítz Béla törvényhatósági bizottsági tag, aki fáradhatatlanul küzdött a méltánytalanság megszüntetéséért. Legutóbb a januári kisgyűlés tárgyalta indítványát és felhatalmazta a polgármestert, hogy egyénileg bírálja el az eseteket és akiről megállapítja, hogy tényleg rászorul a méltányos elbírásra, annak engedje el a kocsibejáró építési költségének felét és adjon haladékat a részletek fizetésére. A kisgyűlési határozat alapján nagyon sok háztulajdonos benyújtotta kérvényét a polgár-

Elmondotta még az államtitkár, hogy a júniusi játékok külföldi propagálása céljából a rádió helyszíni konferánssza jön Szegedre és az előadásról, annak külsőségeiről film-riport is készül, amely kikerül a külföldre is.

az esedékessé vált részleteket keményen hajtják,

mintha a kisgyűlési határozat meg sem született volna.

Hogy pontosabban tájékozódjunk a Vásárhelyi-sugaruti háztulajdonosok helyzetéről, beátoztunk néhány lakóházba. A Vásárhelyi-sugarut 27. számú ház Balogh György gazdálkodó tulajdona. Szegényes külsejű udvari épület ez a ház, udvarán megláncolt kutya dühösködik. A tulajdonos feleségét találjuk otthon, aki elmondja, hogy a házra, amelynek semmiféle jövedelme nincs, mert egyetlen bérlő-lakója munkanélküli, lakbért így nem fizethet, 576 pengőt róttak ki a kocsibejáró, 1023 pengőt az aszfaltgyalogjáró építési költsége címén és 120 pengőt csatornahozzájárulás címen.

A 34. számú ház kívülről emeletesnek látszik. Udvarán halvány salátafejek isszák a májusi sugarakat. A tulajdonos Kiss Sándor fogtechnikus, az emeleti helyiségben várja, hogy munkához jusson. A gyalogjáróért 994 pengőt, a csatornáért 135 pengőt vetettek ki rá. Egyetlen lakója — volt, de a napokban előzetes bejelentés nélkül elköltözött és nem hagyott hátra mást, mint nyolcvanpengős lakbértartozásának emlékét. Ez is munkanélküli volt.

— Végrehajtának, foglalnak állandóan az elmulasztott költségrészletek miatt

— mondja a fogtechnikus —, három héttel ezelőtt én is benyújtottam a kérvényemet a haladéért, de választ nem kaptam rá.

A 40. számú ház tulajdonosa Kolcs Gyula kovács-mester. Sarokház, öreg épület. A sarkán van a műhelyajtó. A műhelyben az első, ami ökölrel csap a belépő szemébe, a hideg fújtató.

— Nincs munka kérem — mentegetőzik a kovács-mester —, nem érdemes begyújtani...

1166 pengő járdaköltséget vetettek ki rá. Sokáig nem fizetett, de most egymásután be kellett fizetnie két részletet, mert különben nem kaphatta volna meg az ötezerpengős ipari kölcsönt. A háznak van valami bérjövödelme, de alig annyi, mint amennyi adót kell érte fizetnie.

Visszafelé haladva feltűnik, hogy

a nemrég készített kocsibejárók nagyon rossz állapotban vannak.

A 28-as számú ház előtt a kocsibejárót hatalmas luk ékteleníti el. Kérdezősködésünkre elmondják, hogy a nagy kockakövek cementkötőanyaga meg-lazult, a kövek kimozdultak helyükből és éjszánkánként mindig több tűnt el belőlük. Elvitték súlynak a káposztás dzsákba, vagy fazéktartónak a kültelki konyhákba.

Bekopogunk még a 24. számú házba is. Özvegy Erdélyi Kálmán, hajdani híres cigányprimás feleségéé ez a rongyos tetejű, hámladozó vakolatu épület. Az öregasszony helven éves, mosogatni, mosni jár a szomszédokba, hogy éhen ne haljon.

Szeretné eladni a házat, de nem kínálkozik rá vevő.

aztán meg ára sincs. Van egy lakója, aki vagy száz pengővel tartozik, de nem tud fizetni az sem. Az aszfaltért 888 pengőt, a csatornáért 84-et vetettek ki rá.

Csak találomra nyitottunk be ezekbe a házakba, amelyek közelebb fekszenek a nagykörut-hoz. A sugarut külső felébe, ahol szintén négy-méteres a gyalogjáró, de ahol még siralmasabb állapotban lévő kunyhók tapadnak hozzá, már nem is jutottunk el.

Az kétségtelen, hogy szép, modern dolog ez a négy méter széles aszfaltburkolatu gyalogjáró, helyes volt, hogy így csináltatta meg a város, mert ebből a sugarútból, majd ha emeletes paloták épülnek a jelenlegi vityillók helyén, a város egyik legideálisabb utvonala lesz. Csak az a méltánytalan és igazságtalan, hogy ennek a gyalogjárónak a költségét a mostani nyomorúságos gondok között vergődő háztulajdonosokra hárították. Tenni kellene valamit, mert a súlyos terhek alatt hamarosan összeroskadnak.